

Ὀδοιπορικό

Ὁρθόδοξης Ἱεραποστολῆς στὴν Ἄνατολή

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΣ Τεύχος 76 Ἰούλιος-Σεπτέμβριος 2021

Βαπτίσεις στα Νησιά Fiji

Μήνυμα της Α. Θ. Παναγιότητας του Οικουμενικού Πατριάρχου για την ημέρα προσευχής υπέρ της Προστασίας του Φυσικού Περιβάλλοντος (1 Σεπτεμβρίου 2021)

† Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ

ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τιμώτατοι άδελφοί καί τέκνα έν Κυρίω άγαπητά,

Ή έορτή τής Ίνδίκτου, ή έπίσημος ήμέρα προσευχών διά τό φυσικόν περιβάλλον, ευρίσκει καί έφέτος τήν άνθρωπότητα άντιμέτωπον μέ έντονα καιρικά φαινόμενα λόγω τής προΐούσης κλιματικής άλλαγής, καταστροφικής πλημμύρας καί πυρκαϊάς είς όλον τόν πλανήτην, καθώς καί μέ τήν πανδημίαν τοϋ κορωνοϊού καί τάς κοινωνικάς καί οικονομικάς έπιπτώσεις τής.

Τό γεγονός ότι τά περιοριστικά μέτρα είς τάς μετακινήσεις καί ή έπιβολή όριών είς τήν βιομηχανικήν παραγωγήν ώδήγησαν είς μείωσιν τών ρύπων καί τής έκπομπής άερίων, υπήρξεν έν έπί πλέον σημαντικόν δίδαγμα περί τής άλληλουχίας τών πάντων έν τω κόσμω καί περί τής άλληλοπεριχωρήσεως πασών τών διαστάσεων τής ζωής. Άπεκαλύφθη έπίσης έκ νέου ότι αι οικολογικά πρωτοβουλία τοϋ Οικουμενικού Πατριαρχείου, αι όποϊαι άποτελοϋν προέκτασιν τής θεολογίας καί τής λειτουργικής παραδόσεως τής Έκκλησίας, συμπορεύονται μέ τάς διαπιστώσεις τής έπιστήμης καί τήν προτροπήν έκ μέρους τών είδημόνων πρός πολύπλευρον κινητοποίησιν διά τήν προστασίαν τής άκεραιότητας τοϋ φυσικού περιβάλλοντος.

Προσευχόμεθα διά τήν ταχεϊαν υπέρβασιν τών συνεπειών τής υγειονομικής κρίσεως καί

διά τόν άνωθεν φωτισμόν τών κυβερνήσεων παγκοσμίως, ώστε νά μήν έπιστρέψουν ή νά έπιμείνουν είς τόν οικονομισμόν, είς εκείνας τάς άρχάς όργανώσεως τής οικονομικής ζωής, τής παραγωγής καί τής καταναλώσεως καί τής έξαντλητικής έκμεταλλεύσεως τών φυσικών πόρων, αι όποϊαι ίσχυον πρό τής πανδημίας. Είλικρινής εύχή τής ήμών

Μετρίοτης είναι και ο τερματισμός της διαδόσεως ψευδοεπιστημονικών απόψεων περί δηθεν επικινδυνότητας των έμβολιών κατά του κορωνοϊού Covid-19, της κατασκευοφαντήσεως των είδικών και της άνερματίστου υποβαθμίσεως της σοβαρότητας της νόσου. Δυστυχώς, παρόμοιαι θέσεις διαδίδονται και αναφορικώς προς την κλιματική αλλαγή, τά αίτια και τά όλέθρια επακόλουθά της. Η πραγματικότητα είναι τελείως διαφορετική, ένωπιον δέ αύτης άπαιτεΐται ύπευθυνότης, σύμπραξις, συμπόρευσις και κοινόν όραμα.

Εΐναι άδιανόητον νά άδρανώμεν, έν έπιγνώσει των κοινών διά τό άνθρώπινον γένος μεγάλων συγχρόνων προκλήσεων. Η άδιαφορία διά τόν πάσχοντα συνάνθρωπον και διά τήν καταστροφήν της «καλής λΐαν» δημιουργΐας εΐναι προσβολή του Θεου και άθέτησις των έντολών του. Όπου ύπάρχει σεβασμός προς τήν κτίσιν και έμπρακτος άγάπη προς τόν «ήγαπημένον του Θεου» άνθρωπον, εκεί εΐναι παρών ο Θεός.

Μετά τήν Άγιαν και Μεγάλην Σύνοδον (Κρήτη 2016), τό Οΐκουμενικόν Πατριαρχεΐον, συμφώνως προς τό πνεύμα και τας άποφάσεις αύτης, ώρισε μΐαν έπίσημον έπιτροπήν έκ θεολόγων διά τήν κατάρτισιν ενός κειμένου περί των κοινωνικών συνεπειών της πίστεώς μας και περί της κοινωνικης άποστολης και μαρτυρίας της Όρθοδόξου Έκκλησίας εις τόν σύγχρονον κόσμον. Εΐς τό κείμενον τουτο, τό όποΐον έχει έγκριθΐ προς δημοσίευσιν ύπό της περί ήμΐς Άγίας και Ήρας Συνόδου και φέρει τόν τίτλον Ύπερ της του κόσμου ζωης. Τό κοινωνικόν ήθος έν τη Όρθοδόξω Έκκλησία, σημειοϋνται προσφυώς τά εξής: «Η Έκκλησία ένθαρρύνει τούς πιστούς νά εΐναι εύγνώμονες διά τά εύρήματα των έπιστημών και νά δέχωνται άκόμη και εκείνα τά όποΐα, ένδεχομένως, θά τούς ύπεχρέωναν νά άναθεωρήσουν τας άντιλήψεις των διά τήν ιστορίαν και τό πλαίσιον της κοσμικης πραγματικότητος. Η έπιθυμία δι' έπιστημονικήν γνΐσιν άπορρέει άπό τήν ίδίαν πηγήν μέ αύτήν του ήμέρου της πίστεως νά εισέλθη έτι βαθύτερον εις τό μυστήριον του Θεου». (§ 71).

Η Άγία του Χριστου Μεγάλη Έκκλησία προβάλλει μετ' έμφάσεως τό άδιαίρετον της προστασίας του φυσικου περιβάλλοντος και της φιλανθρωπου μερίμνης διά τόν πλησίον. Τόσον η οΐκοφιλική συμπεριφορά, όσον και η άναγνώρισις της ιερότητας του άνθρωπίνου προσώπου, εΐναι «λειτουργΐα μετά τήν Λειτουργΐαν», ζωτικαΐ διαστάσεις της εύχαριστιακης πραγματώσεως της Έκκλησίας. Η ζωή της Έκκλησίας εΐναι έμπρακτος σεβασμός της κτίσεως και τόπος και τρόπος του πολιτισμου του προσώπου και της άλληλεγγύης.

Τιμώτατοι άδελφοΐ και προσφιλέστατα τέκνα,

Εΐς αύτήν τήν δύσκολον περίοδον, η ανάληψις πρωτοβουλιών διά τόν περιορισμόν της πανδημΐας άποτελεΐ βασικόν ποιμαντικόν καθήκον διά τήν Έκκλησίαν. Κατηγορική ήθικη έπιταγή εΐναι έπίσης η στήριξις της γενικης προσβάσεως εις τόν έμβολιασμόν κατά του κορωνοϊου, πρωτίστως δέ διά τούς πτωχοτέρους λαούς, κατά τόν Κυριακόν λόγον, «έφ' όσον έποιήσατε ένι τούτων των άδελφών μου των έλαχίστων, έμοΐ έποιήσατε» (Ματθ. κε', 40). Όφείλομεν νά αγαπώμεν άλλήλους «καθώς ο Χριστός ήγάπησεν ήμΐς» (Έφέσ. ε', 2) και νά άναδεικνυόμεθα «ιερείς» της δημιουργΐας, φυλάσσοντες και καλλιεργοϋντες αύτήν μέ έπιμέλειαν και στοργήν, αναφέροντες τό τιμαλφέστατον τουτο δώρον της Θεΐας Χάριτος μετ' εύχαριστίας εις τόν Κτίστην των άπάντων.

Κατακλείοντες, εύχόμεθα ολοθύμως πΐσιν ύμΐν εύλογημένον, ύγιές και καλλίκαρπον τό νέον έκκλησιαστικόν έτος και έπικαλούμεθα έφ' ύμΐς, μεσιτεΐα της Παναγίας της Παμμακαρίστου, τήν χάριν και τό έλεος του Κυρίου και Σωτήρος ήμών Ήησου Χριστου, Ω η δόξα και τό κράτος εις τούς άπεράντους αΐώνας. Αμήν!

βκα' Σεπτεμβριου α'

Ό Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος προς Θεόν εύχέτης πάντων ύμΐν

Η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος για την Αποστολή της Ορθόδοξης Εκκλησίας στο σύγχρονο κόσμο

Αγαπητοί μου αδελφοί χαίρετε εν Κυρίω,

Η Εκκλησία του Χριστού στα νησιά του Ειρηνικού ωκεανού σας στέλνει την αγάπη της και την ευγνωμοσύνη της.

Στην παρούσα ευκαιρία επικοινωνίας μας δεν θα θέλαμε να ακουστεί ο λόγος του υπογράφοντος με τα ιεραποστολικά νέα από τον Ειρηνικό Ωκεανό. Θα θέλαμε να ακουστεί ο λόγος της Εκκλησίας αυτούσιος για την Ιεραποστολή Της προς τον σύγχρονο κόσμο με μικρές επισημάνσεις από τον υπογράφοντα. Προς ενημέρωση, προβληματισμό και δράση.

Προ ολίγου χρονικού διαστήματος (1-3 Σεπτεμβρίου 2021) έλαβε χώρα η Σύναξις

Μάθημα εν μέσω πανδημίας στο ορφανοτροφείο της Αγίας Ταβιθά

της Ιεραρχίας του Οικουμενικού Θρόνου εις την Βασιλεύουσα του Κωνσταντίνου Πόλη υπό την προεδρία της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού μας Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου και την συμμετοχή του συνόλου σχεδόν των ανά τον κόσμο Ιεραρχών του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Κατά τις εργασίες της Συνάξεως, ο Οικουμενικός μας Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος καθώς και ορισμένοι εκ των ομιλητών αναφέρθηκαν στα συμπεράσματα της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου που πραγματοποιήθηκε στην Κρήτη κατά την Πεντηκοστή του έτους 2016.

Στο κεφάλαιο περί της «Αποστολής της Ορθοδόξου Εκκλησίας εν τω Συγχρόνω Κόσμω» αναφέρονται τα επόμενα:

«Η μεταφορά τοῦ μηνύματος τοῦ Εὐαγγελίου συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν ἐντολὴν τοῦ Χριστοῦ «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετείλαμιν ὑμῖν» (Ματθ. κη', 19), ἀποτελεῖ **διαχρονικὴν ἀποστολήν** τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἀποστολή αὐτὴ πρέπει νὰ ἐκπληροῦται ὄχι ἐπιθετικῶς ἢ διὰ διαφορῶν μορφῶν προσηλυτισμοῦ, ἀλλὰ ἐν **ἀγάπῃ, ταπεινοφροσύνῃ καὶ σεβασμῶ** πρὸς τὴν ταυτότητα ἐκάστου ἀνθρώπου καὶ τὴν πολιτιστικὴν ἰδιαιτερότητα ἐκάστου λαοῦ. Εἰς τὴν ἱεραποστολικὴν αὐτὴν προσπάθειαν ὀφείλουν νὰ συμβάλλουν πᾶσαι αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι.»

Α. Ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου

4 «Ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ὡς «Θεοῦ συνεργοί» (Α' Κορ. γ', 9), δυνάμεθα νὰ προ-

Τα αδέλφια μας εν Χριστώ

χωρήσωμεν εἰς τὴν διακονίαν ταύτην ἀπὸ κοινοῦ μεθ' ὄλων τῶν ἀνθρώπων καλῆς θελήσεως, τῶν ἀγαπῶντων τὴν κατὰ Θεὸν εἰρήνην, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας ἐπὶ τοπικοῦ, ἐθνικοῦ καὶ διεθνοῦς ἐπιπέδου. Ἡ διακονία αὕτη εἶναι ἐντολὴ Θεοῦ (Ματθ. ε', 9).»

ΣΤ. Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὡς μαρτυρία ἀγάπης ἐν διακονίᾳ.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἐπιτελοῦσα τὴν σωτήριον αὐτῆς ἀποστολὴν ἐν τῷ κόσμῳ, **μεριμνᾷ ἐμπράκτως διὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους χρῆζοντας βοηθείας**, τοὺς πεινῶντας, τοὺς ἀπόρους, τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς ἀναπήρους, τοὺς ὑπερήλικας, τοὺς διωκομένους, τοὺς αἰχμαλώτους, τοὺς φυλακισμένους, τοὺς ἀστέγους, τὰ ὄρφανά, τὰ θύματα τῶν καταστροφῶν καὶ τῶν πολεμικῶν συγκρούσεων, τῆς ἐμπορίας ἀνθρώπων καὶ τῶν συγχρόνων μορφῶν δουλείας. Αἱ καταβαλλόμεναι ὑπὸ

τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας προσπάθειαι διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἐνδείας καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας ἀποτελοῦν **ἔκφρασιν τῆς πίστεως** αὐτῆς καὶ **διακονίαν Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου**, ὁ ὁποῖος ἐταῦτισεν Ἐαυτὸν πρὸς πάντα ἄνθρωπον, ἰδίως πρὸς τοὺς ἐν ἀνάγκαις εὐρισκομένους: «Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε» (Ματθ. κε', 40). Ἐν τῇ πολυπύχῳ ταύτῃ κοινωνικῇ διακονίᾳ, ἡ Ἐκκλησία δύναται νὰ συνεργάζεται μετὰ τῶν διαφόρων σχετικῶν κοινωνικῶν φορέων».

Σας ευχαριστοῦμε πολὺ ἀπὸ τα βάθη τῆς καρδιάς μας.

Σας ευχόμαστε ευλογημένο νέο ἐκκλησιαστικό ἔτος με τὴ Χάρη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τὴν σκέπη τῆς Κυρίας Θεοτόκου.

† ο Νέας Ζηλανδίας Μύρων

Η καρδιά του Παύλου καρδιά του κόσμου: Η «ΔΙΑΔΡΟΜΗ» ΤΟΥ ΚΑΤΕΞΟΧΗΝ ΚΗΡΥΚΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ*

Κάποιος ισχυρίστηκε ότι στη ζωή υπάρχουν πολλοί άνθρωποι φαύλοι, αρκετοί Σαύλοι διώκτες του χριστιανισμού και ελάχιστοι Παύλοι. Εάν κανείς όμως παρακολουθούσε μία ταινία με τη ζωή και το έργο του Παύλου μέχρι το σημείο δηλ. εκείνο που ο Παύλος τυφλωμένος από την άγνοια και το μίσος σωριάστηκε στο έδαφος από το αιφνιδιαστικό φως του Ναζωραίου, τον οποίο εκείνος παθιασμένα δίωκε, σίγουρα θα τον καταδίκαζε. Αν κανείς έβλεπε τη φάση εκείνη της ζωής του Σαύλου, που δίωκε με πάθος και φανατισμό τη χριστιανική πίστη, με σιγουριά θα αποφαινόταν ότι ο Παύλος ήταν καταδικασμένος να χαθεί. Να, όμως που η ζωή του ανθρώπου δεν κρίνεται από την αρχή, αλλά από το τέλος της και επιπλέον δεν κρίνεται από εμάς τους ευσεβείς αλλά από τον Ιησού Χριστό, που είναι η αρχή και ιδιαιτέρως το τέλος της ζωής μας. Να που η διάκριση που έκανε ο καθηγητής σε φαύλους και Παύλους ή η δικιά μας διάκριση σε καλούς και κακούς ανθρώπους αποτελεί μια επιφανειακή ταμπέλα: Μέσα στο φαύλο Σαύλο κρυβόταν η φλογερή καρδιά ενός Παύλου. Ο Χριστός τόνισε ότι όποιος πραγματικά λαχταρά, πεινά και διψάει για δικαιοσύνη, θα χορτασθεί και αυτό έγινε και με τον φλογισμένο Παύλο, ο οποίος δίωκε την Εκκλησία όχι από εγωισμό, μοχθηρία και ιδιοτέλεια, όπως έκαναν οι αρχιερείς, αλλά από αγάπη στο Θεό. Αν άρεσα στους ανθρώπους, τονίζει σε μια επιστολή του δεν θα ήμουν δούλος του Χριστού.

Η αλλαγή του Παύλου αποδίδεται στο τρομερό όραμα, που είδε στις πύλες της Δαμασκού. Ο Ιησούς κυνηγάει με το έλεος του αυτόν που τον κυνηγούσε. Όπως κάποτε με παράπονο είπε: Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, έτσι και τώρα αντιπαρατάσσει στη σκληρότητα του διώκτη την ευσπλαχνία του: Σαούλ, Σαούλ τί με διώκεις; Η τύφλωση του Παύλου έγινε ο φωτισμός της οικουμένης. Δεν είναι δυνατόν να δει κανείς σωστά, αν προηγουμένως δεν τυφλωθεί, δεν απομακρύνει τις σκέψεις που τον ταραίζουν και δεν εμπιστευθεί τα πάντα στην πίστη. Γιατί τον Παύλο δεν τον τύφλωσε το σκοτάδι, αλλά το υπερβολικό φως της αγάπης του Χριστού. Μέσα στη σωματική τύφλα του, ανατέλλει μέσα του το φως της πίστης: ήταν μια ανατολή δυνάμεων όλο μυστήριο, η αρχή μιας καινούργιας ζωής, η είσοδος ενός ανώτερου κόσμου, η κατεργασία του κατάξερου αγρού της ζωής. Και να που ο Σαύλος όχι κανείς ονειροπαρμένος, αλλά άνθρωπος της πράξεως, ερωτά: Τι ποιήσω Κύριε; Υπεράσπισε το οχυρό του σαν ήρωας. Μόλις όμως είδε ότι ο ζήλος του ήταν λαθεμένος, γίνεται δούλος του νικητού. Όχι θρήνοι για την κομματιασμένη ζωή του, ούτε απελπισμένα διαβήματα, αλλά έργα, μάθημα από την αρχή, ανασύνταξη!

Είχε προηγηθεί, όμως, και μια άλλη κρίσιμη συνάντηση του Παύλου, η συνάντησή του με τον Στέφανο. Ο Στέφανος, η μεγάλη ελπίδα της Εκκλησίας, έπεσε νεκρός. Ο αγ. Αυγουστίνος είπε κάποτε ότι ο Παύλος

*Το μεγαλύτερο μέρος αυτού του κειμένου αποτελείται από αποσπάσματα του έργου του J.Holzner, Παύλος. Μετάφρασις Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος Ιερωνύμου, Εκδόσεις Δαμασκού 1973⁹.

φύλαγε τα ιμάτια εκείνων που λιθοβολούσαν τον Στέφανο για να λιθοβολεί εκείνος με τα χέρια όλων. Γι αυτό κι η προσευχή του λιθοβολούμενου ταίριαζε πιο πολύ σε αυτόν από όλους. Χωρίς την προσευχή του Στεφάνου, η Εκκλησία δε θα είχε τον Παύλο. Η Αλήθεια δεν μπορεί να πεθάνει, γιατί πίσω της κρύβεται ο Θεός. Ποιος θα μπορούσε να το φαντασθεί, όταν λιθοβολούσαν τον Στέφανο, ότι μέσα σε ένα χρόνο ο φονιάς του θα ερχόταν να πάρει τη θέση του; Μήπως η αγριότητα και η φαυλότητα που αντικρίζουμε στην εποχή μας οφείλεται στο ότι στην εποχή μας υπάρχουν λίγοι Στέφανοι που δακρύζουν και συγκλονίζονται από το κακό, που πλεονάζει στον κόσμο;

Οι τρεις μέρες που μεσολαβούν, από την ώρα της σωματικής τύφλωσης του Παύλου μέχρι της ανάβλεψης και βάπτισής του από τον Ανανία, δηλαδή μεταξύ του μυστηριακού θανάτου και της πνευματικής Αναστάσεως στο βάπτισμα, είναι ένας σαφής υπαινιγμός για τις τρεις μέρες και νύκτες του Ιησού μέσα στον τάφο. Αν του έλεγε κανείς ότι θα 'πρεπε να περιμένει... Τώρα όμως περίμενε ήσυχα ήσυχα στον προθάλαμο του Θεού. Είναι ένας μυστηριακός θάνατος που γίνεται σε μια μυστηριώδη νύχτα. Είναι γεμάτη μυστήριο η ανάπτυξη της νέας ζωής στα μητρικά σπλάχνα· Μια αληθινή αναγέννηση! Όπως, όταν σύμφωνα με μια παλιά διήγηση ο Χριστός έφθασε στην Αίγυπτο τα είδωλα έπεσαν από τις βάσεις τους και έγιναν κομμάτια, έτσι και μέσα στην ψυχή του Σαύλου γινόταν ερείπια ένας ολόκληρος κόσμος για να μπορέσει να αναφανεί η καινούργια κτίση, το καινούργιο σύμπαν. Τα αρχαία παρήλθεν, πάντα γέγονε καινά. Την καινούργια ζωή δε μπορεί κανείς να την κερδίσει, να την κατακτήσει, να την φθάσει τρέχοντας. Είναι δώρο! Τί θα μπορούσε να γίνει μεγαλύτερο θαύμα από το θαύμα του Παύλου;

Το γεγονός ότι ο Κύριος μετά την Ανάστασή Του πήγε να βρει τους μαθητές Του, αυτό μπορούσε ο Παύλος να το περιμένει. Αλλά το ότι φανερώθηκε σε αυτόν, στο έκτρωμα, στον πιο άσπονδο εχθρό του, και ιδιαιτέρως το ότι ο Θεός από την κοιλιά της μητέρας του και όλα του τα χρόνια τον περιέβαλλε με το στοργικό βλέμμα του, αυτή η αγάπη του Χριστού, που πρώτος τον αγάπησε και θυσιάστηκε γι' αυτόν, ήταν κάτι αληθινά συντριπτικό. Αυτή η αγάπη αποτελεί τον πυρήνα και τον πολικό αστέρα του κηρύγματος του. Κάτω από το φλογερό βλέμμα του Αναστάντος μαλακώνει καθετί, που είχε σκληρυνθεί-απωθημένα αισθήματα, συναισθηματικές δυνάμεις, σχεδόν αδιόρατες, ελευθερώνονται. Τίποτα το καθεαυτό πολύτιμο δεν πάει χαμένο στα χέρια του Θεού. Ο βασικός χρωματισμός της ιδιοσυγκρασίας του, η κοσμοπολίτικη μόρφωση, η λεπτή διαλεκτική του, τίποτα δεν καταστρέφεται.

Ο Παύλος ενδύεται το Χριστό σαν ένα ρούχο της ψυχής, όχι όμως σαν τον ηθοποιό που δεν έχει ταυτισθεί με το πρόσωπο που παριστάνει, αλλά σαν τον ιερέα εμπρός στο θυσιαστήριο, που μέσω αυτού μιλά

και ενεργεί ο Χριστός. Ο χριστιανός είναι ο καινούργιος άνθρωπος, που άλλαξε τον τόπο της διαμονής του. Η ένωση με το Χριστό είναι το νεύρο της ηθικής του Παύλου. Το ουσιώδες στο Χριστιανισμό δεν είναι ότι αποτελεί καινούργια διδασκαλία, καινούργια ηθική, καινούργια λατρεία. Το ανήκουστα καινούργιο είναι η καινούργια ζωή, η καινούργια δημιουργία. Ο αληθινός Χριστιανισμός τρομάζει τους ανθρώπους και τους ξεσηκώνει από την αμεριμνησία τους και τον τρόπο της ζωής τους. Ο Χριστιανισμός δεν είναι τρόπος σκέψης που δεν σου δημιουργεί υποχρεώσεις, αλλά τρόπος ζωής.

Η λατρεία αυτή στο Χριστό έδωσε τα φτερά πραγματικά στον Παύλο να ταξιδέψει όλον τον τότε γνωστό κόσμο και να

κηρύξει το ευαγγέλιο σε όλη την οικουμένη. Ο δεύτερος σταθμός στη ζωή του αλλά και στη ζωή ημών των Ελλήνων και Ευρωπαίων ήταν η κραυγή αγωνίας εκείνου του Έλληνα Μακεδόνα, που προσκάλεσε τον Παύλο να περάσει στη Μακεδονία και να βοηθήσει έναν ετοιμοθάνατο 'πολιτισμένο κόσμο'. Κάποτε από την Μακεδονία ήρθε ο νεαρός 22χρονος επιβλητικός Αλέξανδρος με τα πολλά του στρατεύματα, τα ακόντια, τους σοφούς του κι έφερε τα δώρα της Δύσης στην Ανατολή. Τώρα η Δύση πνευματικά χρεωκοπημένη ζητούσε το ωραιότερο δώρο της Ανατολής. Διαβάς εις Μακεδονίαν, βοήθησον ημίν'! Ο κοντός και δύσμορφος Παύλος διαβαίνει στην Ευρώπη σχεδόν, γυμνός, ανυπόδητος, κηρύττοντας ό,τι πιο αισχρό και εξευτελιστικό υπήρχε. τον

Ο Ιερός Ναός του Αποστόλου Παύλου στην πόλη Incheon

Σταυρό του Χριστού, ένα θάνατο καταραμένο για τους Εβραίους και απαίσιο για τους Έλληνες. Το βασίλειο του Αλεξάνδρου μετά το θάνατο του κομματιάστηκε. Η Εκκλησία του Παύλου σαν το καρφί, που ο ίδιος κλωτσούσε, όσο πολεμείται τόσο βαθύτερα μπαίνει στην καρδιά του κόσμου.

Η σημερινή Ευρώπη μοιάζει πάρα πολύ με το Ρωμαϊκό κόσμο, ο οποίος εκτροχιάστηκε όχι γιατί δεν είχε ισχυρό νόμισμα ή έλλειμμα χρυσού, αλλά γιατί είχε έλλειμμα καρδιάς. Κορεσμένος ο κοσμοπολίτης άνθρωπος της Pax Romana από τον άρτο και τα θεάματα και αισθανόμενος παράλληλα μια παγερή μοναξιά, έψαχνε τη λύτρωση στα απόκρυφα ανατολικά μυστήρια, ακριβώς όπως ψάχνει ο σημερινός 'προοδευμένος' δυτικός πολιτισμός συνταγές ηρεμίας και ευτυχίας στη Γιόγκα και το Βουδισμό. Η ελευθερία και η γαλήνη των αρχαίων αυτών θρησκειών ήταν και είναι, όμως, υποδούλωση στο ίδιο αυτοκυρίαρχο κι όμως δυστυχισμένο, κομματιασμένο, αυταρχικό και πλανερό εγώ. Κατά τον Παύλο, αντίθετα, το να γίνεις ελεύθερος επιτυγχάνεται με το να αγκαλιάσεις την ελευθερία, που έχει κερδίσει ο Χριστός, που βρίσκεται μέσα μας.

Να γιατί χωρίς τον Παύλο η Δύση θα ήταν μια επαρχία του ασιατικού πνεύματος. Η ζυγαριά στην εποχή του Παύλου ταλαντευόταν, αν ο Χριστιανισμός θα ήταν ή όχι μια θρησκεία τυπολατρίας, θρησκεία εξωτερικών τύπων ή θα εξακολουθούσε πάνω στα φτερά του Πνεύματος το αέρινο πέταγμά της σε όλο τον κόσμο, αν η βασιλεία του Θεού είναι ζήτημα του τί θα τρως ή θα πίνεις, ή θα ήταν χαρά εν Πνεύματι Αγίω, μια ιερή ένωση των καρδιών, που μας κάνει να φωνάζουμε 'αββά, δηλ. Πατέρα'! Γι' αυτό αγωνίσθηκε σαν λιοντάρι ο Παύλος στα Ιεροσόλυμα και στην Αντιόχεια και τράβηξε μόνος του τον δρόμο,

προφέροντας θυσίες αίματος και καρδιάς. Κανένας άλλος ποτέ, εκτός από τον Ιησού, δεν αγωνίσθηκε έναν τέτοιο τεράστιο απελευθερωτικό αγώνα σαν τον Παύλο, που είχε ανατραφεί με όλη την αυστηρότητα του Μωσαϊκού Νόμου. Αν μπορούσε ο άνθρωπος να σωθεί εκπληρώνοντας ορισμένους τύπους λειτουργικού Νόμου και να πάρει από τον Θεό ως βραβείο την σωτηρία του, τότε ο θάνατος του Χριστού ήταν περιττός κι ο Θεός θυσιάζοντας το μονάκριβο παιδί του έκαμε ένα τρομερό λάθος! Η σωτηρία που υποσχέθηκε ο Θεός στον Αβραάμ δεν εξαρτώνται από την φυλετική καταγωγή, την κληρονομιά και από την συγγένεια αίματος. Δεν είναι προνόμιο μιας φυλής αλλά περιουσία όλης της ανθρωπότητας. Στην καρδιά του Παύλου κτυπούσε η καρδιά της οικουμένης!

Σήμερα πλέουμε πραγματικά σε ένα πέλαγος ειδήσεων, τις οποίες ουσιαστικά τις χαρακτηρίζει η επανάληψη αλλά και η απογοήτευση μπροστά στο φρικιαστικό πρόσωπο της εποχής μας. Το ευαγγέλιο του Παύλου, η δύναμη, ο δυναμίτης αυτός που μεταμόρφωσε τον κόσμο ήταν ένα. ο Σταυρός του Χριστού. Δεν είμαστε ένοχοι, καταδικασμένοι, χρεωμένοι. Δεν είμαστε πόνια, μαριονέτες μιας τυφλής και απρόσωπης τύχης. Δεν είμαστε τα παιδιά ενός άγνωστου Θεού, που κάθεσαι μακάριος στο υπερπέραν. Είμαστε παιδιά του Θεού-Πατέρα που έκανε το άλμα στη μίζερη πραγματικότητά μας και θυσιάσε το μονάκριβο παιδί Του για χάρη μας. Μπορούμε και μεις στις δύσκολες ώρες μας να φωνάξουμε το Θεό Αββά! Πατέρα. Το τέλος του κόσμου δεν είναι ο θάνατος, το απόλυτο μηδέν αλλά η αιώνια ζωή, η ευτυχία, η γαλήνη.

Σωτήρη Δεσπότη

Καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών

Ἀνακοινωθὲν γιὰ τὶς ἔργασίες τῆς Συνάξεως τῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Οἴκουμενικοῦ Θρόνου

Εἰς ἐφαρμογὴν τῆς ἀπὸ καιροῦ ληφθείσης συνοδικῆς ἀποφάσεως, ἡ Α.Θ. Παναγιότης, ὁ Οἴκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος συνεκάλεσεν εἰς Σύναξιν καὶ ἐφέτος, ἐν Κωνσταντινουπόλει, σύμπασαν τὴν σεβασμίαν Ἱεραρχίαν τοῦ Οἴκουμενικοῦ Θρόνου, ἀπὸ 1ης ἕως καὶ 3ης Σεπτεμβρίου 2021.

Τὰς ἐργασίας τῆς Συνάξεως ἀπησχόλησεν, ὡς ἦτο φυσικόν, τὸ μέγα ζήτημα τῆς ταλαιπωροῦσης τὴν ἀνθρωπότητα πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου, ἐκτὸς τῶν ἀγίων Ἀρχιερέων, προσεκλήθη καὶ ὠμίλησεν ὁ ἔγκριτος Καθηγητὴς Ἱατρικῆς Δρ Σωτήριος Τσιόδρας, ὁ ὁποῖος ἀπήντησε, σὺν τοῖς ἄλλοις, εἰς σχετικὰς ἐρωτήσεις τοῦ ἱεροῦ σώματος, διαφωτίσας αὐτὸ ἐπὶ τῶν διαστάσεων αὐτῆς.

Ἐξ ἄλλου, συνεζητήθησαν ἡ ἐξαγγελία τοῦ Εὐαγγελίου κατὰ τὸν 21ον αἰῶνα, αἱ σύγχρονοι γεωπολιτικαὶ συνθήκαι καὶ ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας ἐν αὐταῖς, αἱ διαχριστιανικαὶ καὶ διαθρησκειακαὶ σχέσεις, ἡ ποιμαντικὴ τοῦ γήρατος καὶ τῆς νεότητος, ἀλλὰ καὶ ἡ πολύτιμος μαρτυρία τοῦ μοναχισμοῦ, τὸ ἦθος καὶ ἡ διαρκὴς προσφορά του εἰς τὸν λαόν τοῦ Θεοῦ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τόσοσιν τῶν εἰσηγήσεων ὅσον καὶ τῶν συζητήσεων ἐγένετο ἐκτενὴς ἀναφορά εἰς τὴν σύζευξιν τῆς Ὁρθοδόξου ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως μετὰ τῶν συγχρόνων ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν ἐπιτευγμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν μετασχηματισμῶν τῆς κοινωνίας τοῦ μέλλοντος.

Εἰς τοὺς Διαχριστιανικούς καὶ Διαθρησκευα-
κούς Διαλόγους, κατεφάνη ἐξ ἄλλου ἢ ἀνάγκη
προβολῆς τῆς ἀληθοῦς καὶ γνησίας Ὁρθοδόξου
πίστεως ὡς προσφορᾶς εἰς τὸν κόσμον, ἀλλὰ
καὶ ἡ ἀνάγκη συνεχίσεως τῆς συνεργασίας κυ-
ρίως ἐπὶ θεμάτων κοινωνικοῦ, οἰκολογικοῦ καὶ
ἀνθρωπιστικοῦ περιεχομένου πρὸς ἀμβλυνσιν
καὶ ἄρσιν τῶν προβληματικῶν διαφορῶν καὶ
τῶν συγχρόνων ἀνισοτήτων.

Ἡ Σύναξις τῆς Ἱεραρχίας διεπίστωσε τὴν
ἀνάγκην ἐνισχύσεως τοῦ αὐθεντικοῦ ἐκκλη-
σιαστικοῦ φρονήματος, ἀφοῦ μετὰ λύπης
παρατηρεῖται διάθεσις ἀλλοιώσεως τῆς Ὁρθο-
δόξου ἐκκλησιολογίας, ὡς ἀποδεικνύεται περι-
τράνως ἀπὸ τὰ τελευταῖα ἐκκλησιαστικά καὶ
μὴ γεγονότα (ἀποχή τεσσάρων κατὰ τόπους
Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἀπὸ τὴν Ἁγίαν καὶ Με-
γάλην Σύνοδον, Οὐκρανικὸν Ἐκκλησιαστικὸν
ζήτημα, πανδημία), ὅπου διαπιστώνεται ἀπό-
κλισις τῶν ἀποφάσεων ὠρισμένων Τοπικῶν
Ἐκκλησιῶν ἐκ τῆς κανονικῆς παραδόσεως,
ἀπόκλισις, ἔναντι τῆς ὁποίας ἡ Ἁγία τοῦ Χρι-
στοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία οὐδόλως δύναται νὰ
ἀδιαφορῇ.

Ἄπαντες οἱ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἔσχον τὴν μονα-
δικὴν εὐκαιρίαν διὰ πρόσωπον πρὸς πρόσω-
πον κοινωνίαν μετ' ἀλλήλων, τὴν γνωριμίαν
τῶν παλαιότερων μετὰ τῶν νεωτέρων, τῶν
ἐγγύς μετὰ τῶν μακρὰν, τὴν ἀνταλλαγὴν ἐκ-
κλησιαστικῆς καὶ ποιμαντικῆς ἐμπειρίας καὶ
τὴν ἀντλησιν κατευθύνσεων καὶ ὁδηγιῶν ἀπὸ
τοῦ Ἱεροῦ Κέντρου ἐν Φαναρίῳ, καὶ διὰ τὸν
ἀναβαπτισμόν εἰς τὰ νάματα τῆς παραδόσεως
τῆς Μητρὸς Κωνσταντινουπολίτιδος Ἐκκλησί-
ας.

Τέλος, ἡ Σύναξις εὐχεται ὑπὲρ τῆς ταχίστης
καταπαύσεως τῆς πανδημίας, καὶ προτρέπει
τούς πιστοὺς νὰ ὑπακούουν εἰς τὰς κρατικάς
καὶ ὑγειονομικὰς ἀρχάς (ἐμβολιασμός κ.ο.κ.)
καὶ ἐπικαλεῖται ἐπὶ τὴν Οἰκουμένην τὴν εἰρή-
νην, τὴν ἀγάπην, τὴν ἐλπίδα καὶ τὸ ἔλεος τῆς
Ἁγίας Τριάδος.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 4ῃ Σεπτεμβρίου
2021

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἁγίας καὶ
Ἱερᾶς Συνόδου

Νέα από την εν Κορέα Εκκλησία

Κατασκηνωτικά διήμερα:

Στο Ουλσάν

Το σαββατοκύριακο 24 και 25 Ιουλίου πραγματοποιήθηκε Κατασκηνωτικό Διήμερο (Retreat) στην ενορία του Αγίου Διονυσίου Αιγίνης στην πόλη Ουλσάν.

Λόγω των περιοριστικών μέτρων, για την προστασία των παιδιών από την COVID-19, η προσέλευση των μαθητών Δημοτικού, Γυμνασίου, Λυκείου έγινε τμηματικά.

Οι συζητήσεις περιστράφηκαν γύρω από τα θέματα: «Η επικοινωνία στην ψηφιακή εποχή» και «Η εξάσκηση της αρετής και της εγκράτειας στην σωστή χρήση των ηλεκτρονικών μέσων». Η συμμετοχή των παιδιών στον Μεγάλο Εσπερινό του Σαββάτου και στις Ακολουθίες της Κυριακής ήταν μεγάλη ευκαιρία πνευματικής τροφοδοσίας.

Δοξάζουμε τον Θεό, που μας χάρισε μετά

από πολλούς μήνες την σπουδαία αυτή ευκαιρία της πρόσωπο προς πρόσωπο επικοινωνίας, η οποία ιδιαιτέρως χαροποίησε μικρούς και μεγάλους.

Στο Τσόντσου

Το Σάββατο 14 Αυγούστου 2021 πραγματοποιήθηκε ειδικό πρόγραμμα για τα παιδιά (Spiritual Retreat) με θέμα: «Το πρόβλημα των παιδικών αυτοκτονιών στην Κορέα και η αντιμετώπισή του». Η έμφαση δόθηκε στην σωστή επικοινωνία και το άνοιγμα της καρδιάς για εκζήτηση βοήθειας από τον Θεό, την Παναγία και από ανθρώπους εμπιστοσύνης του οικογενειακού και φιλικού περιβάλλοντος. Με κατάλληλα παραδείγματα τονίστηκε ότι η ψυχική μοναξιά και η απομόνωση είναι η κυριώτερη αιτία που προκαλεί αδιέξοδα, τα οποία, με την σειρά τους, οδηγούν σε δρόμους αυτοκαταστροφικούς.

Η εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Jeonju

Το Σάββατο 14 Αυγούστου, ο Μητροπολίτης Κορέας Αμβρόσιος μετέβη στην πόλη Jeonju, συνοδευόμενος από τον Διάκονο Γιοχάν Park, για την πανήγυρη του ιερού ναού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην πόλη Jeonju.

Ομάδα πιστών από το πρωί ασχολήθηκαν με την καθαριότητα και τον στολισμό του ναού και την ετοιμασία του Προσφόρου και της Αρτοκλασίας.

Ο Μεγάλος Εσπερινός με Αρτοκλασία τελέστηκε κατά την εκκλησιαστική τάξη, με την συμμετοχή ενηλίκων και παιδιών. Στο κήρυγμα με θέμα: «Ο πόνος στην ζωή μας και η αρωγή της Θεοτόκου», ο Μητροπολίτης τόνισε να μη μένουμε αβοήθητοι όταν μας κυκλώνουν οι δυσκολίες και ο πόνος

μας πληγώνει, αλλά να καταφεύγουμε στην Παναγία μας, η Οποία πόνεσε περισσότερο από όλες τις μανάδες του κόσμου, όταν είδε σταυρωμένο τον Υιό και Θεό της, και γι' αυτό τον λόγο γνωρίζει καλύτερα από κάθε άλλον τι σημαίνει ανθρώπινος πόνος.

Την επομένη 15 Αυγούστου τελέστηκε ο Όρθρος της εορτής και η θεία Λειτουργία, κατά την οποία ο Μητροπολίτης στο κήρυγμά του ανέπτυξε το θέμα: «Περί μεσιτείας της Θεοτόκου», για να μπορούν οι πιστοί να αντιμετωπίζουν όσους εκ των μη Ορθοδόξων απορρίπτουν την τιμή και την επίκληση της μεσιτείας της Παναγίας. Ιδιαίτερως επίσης τονίστηκε ότι χωρίς τον προσωπικό αγώνα του Χριστιανού για την χριστομίμησή του, η μεσιτεία της Θεοτόκου και των Αγίων από μόνη της δεν σώζει ως δια μαγείας.

Ο καθηγητής Γεώργιος Πατρώνος (1935-2021)

Έφυγε απ' τη ζωή ο ομότιμος καθηγητής της Καινής Διαθήκης στη Θεολογική Σχολή του ΕΚΠΑ, Γεώργιος Πατρώνος (24/2/1935-15/8/2021). Ο εκλιπών γεννήθηκε στο Λέχοβο και σπούδασε στη Θεολογική Σχολή Αθηνών. Συνέχισε τις σπουδές του σε πανεπιστήμια του εξωτερικού και το 1975 αναγορεύτηκε διδάκτορας με θέμα διατριβής: Σχέσις παρόντος και μέλλοντος εις την περί βασιλείας του Θεού διδασκαλίαν της Ορθοδόξου θεολογίας. Από το 1970 εργάστηκε ως βοηθός στη Θεολογική Σχολή Αθηνών, από την οποία αφυπηρέτησε το 2004 καθηγητής. Το 2014 χειροθετήθηκε Άρχοντας Διδάσκαλος της του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας. Υπήρξε αφοσιωμένος δάσκαλος, αγαπητός στους φοιτητές του, αλλά κι ακάματος εργάτης του Ευαγγελίου. Εργάστηκε ως μέλος του Πατριαρχικού Ιδρύματος Ορθοδόξου Ιεραποστολής Άπω Ανατολής για πολλά χρόνια. Σημαντικό επίσης έργο ανέπτυξε στην Αφρική, όπου διακόνησε σε συνεργασία με τον

Αρχιεπίσκοπο Τιράνων και πάσης Αλβανίας κ.κ. Αναστάσιο. Το συγγραφικό έργο που άφησε πίσω του είναι εξαιρετικά πλούσιο. Ενδεικτικά αναφέρουμε εδώ τις μελέτες του: Μεσσιανικά και εσχατολογικά προσδοκία της μεσοδιαθηκικής περιόδου (200 π.Χ. – 100 μ. Χ) [1970], Η χαρά στην Καινή Διαθήκη [1983], Η ιστορική πορεία του Ιησού, από τη φάτνη ως τον κενό τάφο [1991], Αγία Γραφή και Ιεραποστολή [2001] και Ιστορία και εσχατολογία [2001].

Είθε ο Αναστάς Κύριος, που τόσο αγάπησε και διακόνησε στην ζωή του να τον αναπαύει μετά των Αγίων και να χαρίζει την εξ Ύψους παραμυθία στους οικείους του. Αιωνία του η μνήμη!

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΣ
ΓΟΥΡΝΑΡΙΟΥΣΤΑΣ 157 ΠΛΑΤΕΙΑΣ
Τ.Κ.Α. 11527
e-mail: patrischidryma@gmail.com

Αθήνα, 16 Αυγούστου 2021

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Πατριαρχικού Ιδρύματος Ορθοδόξου Ιεραποστολής Άπω Ανατολής συνήλθε εκτάκτως μετά την είδηση του θανάτου του

Γεωργίου Π. Πατρώνος
Ομ. Καθηγητού Θεολογικής Σχολής ΕΚΠΑ
Άρχοντος Διδασκάλου του Ευαγγελίου της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας
Διατελέσαντος μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος

α πο φ ά σ ι σ ε

- Να εκφράσει τα συλλυπητήρια του στους οικείους του
- Να κατατεθεί χρηματική δωρεά, αντί στεφάνου, στη μνήμη του
- Να δημοσιευθεί το παρόν στο Περιοδικό «Οδοιπορικό» του Ιδρύματος
- Να επιδοθεί το ψήφισμα στην οικογένεια

Αιωνία του η Μνήμη

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Καθηγητής Σωτήριος Σ. Δεσπότης

Ο Γενικός Γραμματέας

Βασίλειος Μιχρίτσας

Βασίλειος Μιχρίτσας

Ὁδοιπορικὸ

Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς στὴν Ἀνατολή
Τριμηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Δελτίο
Τεύχος 76 Ἰούλιος - Σεπτέμβριος 2021

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Πατριαρχικὸ Ἴδρυμα Ὁρθοδόξου
Ἱεραποστολῆς Ἁγῶς Ἀνατολῆς
Γουναροπούλου 3, 157 71, Ζωγράφου
Τηλ.: +30 210 771 0732
e-mail: patriarchidryma@gmail.com
internet site: www.patriarchikoidryma.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ-Δ/ΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Γεώργιος Δημόπουλος
Φιλελλήνων 4, 105 57 Ἀθήνα
ΗΛ/ΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ & ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Λυχνία Α.Ε.
www.lyhnia.com

Ὁ ὑπὸ ἀνέγερσιν Ἱερός Ναός Κοιμήσεως
τῆς Θεοτόκου στὴν πόλη Ἰεσίου.

Διοικητικὸ Συμβούλιο

<u>Πρόεδρος:</u>	Σωτήρης Δεσπότης- Καθηγητῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ΕΚΠΑ
<u>Α' Ἀντιπρόεδρος:</u>	Λουκάς Καρρᾶς – Δικηγόρος – Νομικὸς Σύμβουλος
<u>Β' Ἀντιπρόεδρος:</u>	Γεώργιος Δημόπουλος – Οικονομολόγος – Ἐπιχειρηματίας
<u>Γενικὸς Γραμματέας:</u>	Βασίλειος Μπίρτσας – Ὑπάλληλος ΝΠΔΔ
<u>Ταμίας:</u>	Παναγιώτα Δρογκάρη – Συνεργός ΔΥ
<u>Μέλη:</u>	Παρασκευᾶς Κουτσοβίτης – Ἴατρος Νεκτάριος Λαβούτας – Συνεργός ΟΤΕ Ἀπόστολος Μπάρλος – Θεολόγος Ἐμμανουὴλ Μουστάκας – Θεολόγος Θεόδωρος Πιτταρᾶς – Ἐπ. Καθηγητῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς ΕΚΠΑ Μαρία Φύτρου – Τεχνικὸς Ἔργων
<u>Ἐξελεκτικὴ Ἐπιτροπή:</u>	Χαρίκλεια Ρωζάνη – Οικονομολόγος Αλέξιος Πλιάκος – Μαθηματικὸς – Συγγραφέας

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ – ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΩΡΕΩΝ:

Ἐθνικὴ Τράπεζα: Ἀρ. Λογ/σμοῦ: 040-296124-56
IBAN: GR6001100400000004029612456

Alpha Bank: Ἀρ. Λογ/σμοῦ: 473-002101-099272
IBAN: GR8901404730473002101099272

ΕΛΤΑ-ΤΑΧΥΠΛΗΡΩΜΗ

Παρακαλοῦμε ἐνημερώστε μας τηλεφωνικῶς
γιὰ τὴν κατάθεσή σας καὶ θὰ σᾶς σταλεῖ ἡ ἀπόδειξη.

Πρὸς τοὺς ἀποδέκτες τοῦ Περιοδικοῦ

Για καλύτερη καὶ ταχύτερη ἐπικοινωνία,
παρακαλοῦμε ἐνημερώστε μας ἀν διαθέτετε e-mail.
Επίσης σας παρακαλοῦμε νὰ μας ἐνημερώσετε
ἀν θέλετε νὰ συνεχίσετε νὰ λαμβάνετε τὸ Περιοδικὸ μας
σε ἐντύπη μορφή με τὸ ταχυδρομείο, στὸ τηλέφωνο 210 7710732
ἢ στὸ e-mail: patriarchidryma@gmail.com

Βάπτιση

Το Σάββατο, 24 Ιουλίου 2021, ο κατηχούμενος Κιμ Ταε Γουόν έλαβε το ιερό Βάπτισμα και πήρε το όνομα Αντώνιος. Ευχόμαστε από καρδιάς ο νεοφώτιστος Αντώνιος να αγωνίζεται ώστε η ζωή του να είναι αρεστή στο Θεό, ως πιστό μέλος της Ορθόδοξης Εκκλησίας.